

GORE SRCA

imamo kod Gospodina!

Molitveni priručnik za došašće u društvu
s Malom Terezijom, bl. Ivanom Merzom
i bl. Piergiorgiom Frassatijem

Izdaje i odgovara:
Ured za pastoral mladih
Hrvatska salezijanska provincija

Biblija - Stari i Novi zavjet
Kršćanska sadašnjost d.o.o., Zagreb, 2008.
Sva prava pridržana

Sastavili mladi salezijanci
Grafika: Marko Đurin

Za narudžbu: donboscomladi@gmail.com

Ova knjižica nije na prodaju!

Uvod

Brate i sestro u Kristu!

Kako samo vrijeme leti, evo nas u još jednom Došašću. Vremenu milosti, pripreme i spremnosti da se prihvati dar svih darova, našega Gospodina Isusa Krista. No Bog je već došao, dolazi i doći će stoga biti otvorenih očiju i srca je naš prvi potrebn stav. Svakodnevno u ovoj knjižici ćeš pronaći Riječ koju Crkva naviješta i slavi. To ti je poticaj da dopustiš Bogu da se utjelovi i u tvome životu.

Velika pomoć u tome biti će citati iz duhovnih dnevnika, tri velika svjedoka: Blaženi Ivan Merz, blaženi Piergiorgio Frassatti te sveta Terezija od Djeteta Isusa.

Neka ti je s Božjim blagoslovom!

GORE SRCA

imamo kod Gospodina!

Zornica

*Još je vani škuro
Zemlja spi u mrazu.
Po ulici mračnoj
Ljudi tiho gazu.
U tišini zvonu
Zvoni od crkvice,
Zovu na zornicu,
Slavit cvijet Dvice.
Ave, budi pozdravna,
Divica Marija,
Nebo ino zemlje
Majka najsvetija!
Vrijedna češ nam milo
Dite Ti roditi,
Ko će neba, zemlje
Kralj i Vladar biti!*

Franjo Meršić

Ponedjeljak, SVAGDAN

U ono vrijeme: Kad Isus uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli: »Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama.« Kaže mu: »Ja ću doći izliječiti ga.« Odgovori satnik: »Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. Tá i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomo: 'Idi!' – i ode, drugomu: 'Dođi!' – i dođe, a služi svomu.; 'Učini to' – i učini.« Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: »Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nadoh tolike vjere. A kažem vam: mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom.«

„Pravi rodoljub radi za dobro pojedinaca, obitelji i cijelog naroda. On ne radi samo za njihovo tjelesno dobro, već ponajprije za njihovo duhovno dobro. Čovjek, koji ne ljubi neumrlu dušu svoga brata, ne može biti pravi rodoljub. Jer što koristi čovjeku, ako imade sve blago ovoga svijeta, a duša mu je u smrtnom grijehu? Stoga je najbitnije za svakog rodoljuba da nastoji da duša njegova i duša njegove braće ne bude u smrtnom grijehu.“

Ivan Merz

Gospodine danas neću ostati na riječima i mislima. Želim učiniti korak i raditi na spasu duša. Otvorit ću svoje oči i srce i napraviti koji konkretni korak.

Utorak, SVAGDAN*Isus kliče u Duhu Svetom.***Lk 10, 21-24**

U ono vrijeme: Isus uskliknu u Duhu Svetom: »Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo. Sve mi preda Otac moj i nitko ne zna tko je Sin – doli Otac; niti tko je Otac – doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi.« Tada se okrene učenicima pa im nasamo reče: »Blago očima koje gledaju što vi gledate! Kažem vam: mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli!«

Toga je dana samo radost ispunjala moje srce, ja sam se sjednjivala s njom koja se neopozivo davala Onome koji se s tolikom ljubavlju davao meni! Popodne sam ja izgovarala čin posvete Blaženoj Djevici. Bilo je sasvim pravo da ja govorim u ime svojih drugarica svojoj Nebeskoj Majci, ja koja sam tako mlada ostala bez svoje zemaljske majke... Cijelim sam joj srcem govorila i cijelim se srcem posvetila njoj, kao dijete koje se baca u naručje majci i moli je neka bdi je nad njim. Čini mi se da je Blažena Djevica morala pogledati svoj mali cvijetak i nasmiješiti mu se: nije li ga ona već jednom ozdravila vidljivim smiješkom?... Nije li ona u čašku svoga maloga cvijetka položila svoga Isusa, Cvijet s poljana, Ljiljan iz doline?... (Pjesma nad pjesmama 2, 1)

Mala Terezija

Zahvalit ću Gospodinu za sve što mi učini, sve je milost, sve je dar! Oslobodi me Gospodine duhovne sljepoče.

Srijeda, BLAGDAN Sv. Andrija apostol*Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.***Mt 4, 18-22**

U ono vrijeme: Prolazeći uz Galilejsko more, Isus ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: »Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!« Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.

Ljubav mi je dala ključ moga zvanja. Shvatila sam, ako Crkva ima tijelo sastavljeno od različitih udova, da joj onda ne nedostaje najpotrebniji i najplemenitiji od svih udova: shvatila sam da Crkva ima Srce i da to Srce gori od ljubavi. Shvatila sam da jedino ljubav oživljuje udove Crkve, te kad bi se ljubav ugasila, ne bi više apostoli navješćivali Evanđelja, mučenici ne bi više htjeli proljevati svoju krv... Shvatila sam da ljubav obuhvaća sva zvanja, da je ljubav sve, da ona obuhvaća sva vremena i sva mjesta... jednom riječju, da je ona vječna!... Tada sam u zanosu svoje mahnite radosti uzviknula: O Isuse, Ljubavi moja... napokon sam našla svoje zvanje moje zvanje je ljubav!

Mala Terezija

Gospodine pomози mi da ljubim konkretnom ljubavlju, da z nadem odgovoriti na stvarne potrebe onih koji me okružuju i da z nadem to učiniti odmah!

Četvrtak, SVAGDAN

U Kraljevstvo će nebesko ući onaj koji vrši volju Očevu.

Mt 7, 21.24-27

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mogega, koji je na nebesima. Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvrši ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi, i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer — utemeljena je na stijeni. Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika.«

Svaki dan sve više razumijem kolika je milost biti katolici. Živjeti bez Vjere, bez nasljedja kojega ćemo braniti, bez branjenja Istine u svakodnevnoj borbi, nije živjeti već životariti. Mi ne smijemo životariti, nego živjeti, jer čak i kroz razočaranje moramo se sjetiti da smo jedini koji posjedujemo Istinu, koji imamo Vjeru za održati, Nadu za dostići: našu Domovinu. Stoga je zabranjena svaka sjeta, jer ona postoji jedino onda kada se vjera izgubi. Ljudske boli nas diraju, ali promatramo ih pod svjetlom vjere tako da ih ne gledamo kao štetne, nego kao zdrave, jer čiste dušu od malih, neizbježnih mrlja od kojih se mi ljudi, zbog naše zlobne prirode često zaprljamo.

Piergiorgio Frassatti

Gospodine, hvala ti što si me učinio katolikom! Znam da nije dovoljno to znati, ni tebe zazivati, nego me pozivaš da gradim svoju kuću na stijeni, koju nijedna bujica neće odnijeti.

Petak, SPOMENDAN Sv. Franjo Ksaverski, prezbiter

Kad Isus vidje mnoštvo, sažali se nad njim.

Mt 9, 35-38; 10, 1.6-8

U ono vrijeme: Isus je obilazio sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć. Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima; »Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.« Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. Posla ih i uputi: Pođite k izgubljenim ovcama doma Izraelova! Putem propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhne izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!«

Kad čovjek ovako kao mašina radi, ne razmišljajući ni o čemu, ne zna zašto živi. Kad je čovjek živ, mora misliti na vječne stvari i nalaziti sreću u tom razmišljanju. No ima li čovjek ovdje pravo na sreću? Zar nije ovaj svijet, svijet rada i muke, i kako se čovjek pokaže u tom radu, dobiva nagradu na drugom svijetu, koji je vječan. Ovaj je svijet samo priprava.

Ivan Merz

Ti Gospodine brineš za svakoga, ne dopuštaš da se od tebe zauvijek udaljimo! Privuci nas k sebi i obasjaj naša srca kako bismo mogli i druge k tebi zvati!

Subota, spomendan Sv. Franjo Ksaverski

Mt 9, 35-38; 10, 1.6-8

Kad Isus vidje mnoštvo, sažali se nad njim.

U ono vrijeme: Isus je obilazio sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoguć.

Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima; »Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.«

Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoguć. Posla ih i uputi:

Podite k izgubljenim ovcama doma Izraelova! Putem propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!«

Ne bih znala reći koliko se poslije ove bolesti moja ljubav prema njima povećala. Shvatila sam jasnije nego ikada da nam oni nisu obični rođaci. Ah, ubogi tata imao je i te kako pravo kad nam je često ponavljao riječi koje sam upravo napisala. Kasnije je iskustvo da se nije prevario, i sada mora zagovarati i blagoslivljati one koji su ga obasipali tako požrtvovnim brigama... A ja sam još u progonstvu, i ne znajući pokazivati svoje zahvalnosti, imam samo jedno sredstvo da olakšam svoje srce: moliti se za rođake koje ljubim i koji su mi bili i još uvijek jesu tako dobri!

Mala Terezija

Uči nas Gospodine poniznosti koja će nam otvoriti oči još većim tvojim darovima. Mi znamo učiniti lijepe stvari, ali s tobom Gospodine sposobni smo i ono što je nama nemoguće. Vjerujem!

Ponedjeljak, BL. FILIP RINALDI

Danas vidjesmo nešto neviđeno.

Lk 5, 17-26

Jednog je dana Isus naučavao. A sjedahu ondje farizeji i učitelji Zakona koji bijahu došli iz svih galilejskih i judejskih sela i Jeruzalema. A sila ga je Gospodnja nukala da liječi. I gle, ljudi doniješe na nosiljci čovjeka koji bijaše uzet. Tražili su da ga unesu i stave preda nj. Budući da zbog mnoštva nisu našli kuda bi ga unijeli, popnu se na krov te ga između crepova s nosiljkom spuste u sredinu pred Isusa. Vidjevši njihovu vjeru, reče on: »Čovječe, otpušteni su ti grijesi!« Pismoznanci i farizeji počеше mudrovati: »Tko je ovaj što huli? Tko može grijeha otpuštati doli Bog jedini?« Proniknuvši njihovo mudrovanje, upita ih Isus: »Što mudrujete u sebi? Što je lakše? Reći: 'Otpušteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi'? Ali da znate: Vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeha!« Tada reče uzetomu: »Tebi zapovijedam: ustani, uzmi nosiljku i idi kući!« I on odmah usta pred njima, uze na čemu ležao je i ode kući slaveći Boga. A sve obuze zanos te su slavili Boga i puni straha govorili: »Danas vidjesmo nešto neviđeno!«

Dobro poučena o svemu što mi je trebalo govoriti i činiti, ušla sam u ispovjedaonicu i klekla, ali otvorivši prozorčić, velečasní Duccellier nije vidio nikoga. Bila sam tako malena da mi se glava nalazila pod daščicom na koju se naslanjaju ruke. Tada mi on reče neka ustanem i stojim. Poslušah odmah, digoh se i okrenuh se k njemu da ga dobro vidim, te obavih svoju ispovijed kao velika djevojka i primih njegov blagoslov s velikom pobožnošću, jer ste mi vi rekli da će u tom času suze maloga Isusa očistiti moju dušu. Sjećam se da me je prva pouka koju sam dobila potakla osobito na pobožnost prema Blaženoj Djevici, i ja odlučih da podvostručim svoju ljubav prema njoj. Izišavši iz ispovjedaonice bila sam tako zadovoljna i tako lagana da nikada nisam osjetila toliko radosti u svojoj duši.

Mala Terezija

Gospodine ti si najjači i najveći kada praštaš i vraćaš nas k sebi.
Privuci me, istrгни me, ispunj me i zakrili me svojom beskraj-
nom ljubavlju!

Utorak, Sv. Nikola

Bog neće da propadnu maleni.

Mt 18, 12-14

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i poći u potragu za zalutalom? Posreći li mu se te je nađe — zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale. Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih.«

*Što više upoznajem katolicizam, to više vidim da je neiscrpjivi-
ji. Već želim da primim Tijelo Njegovo, svrhu i posljednji uzrok
čovječanstva. Kolika je Ljubav Njegova, kad On, Neizmjereno,
koga ne možemo shvatiti, On koji ravna svemirom i svakom trav-
kom i koji zna i gleda na prepiranje sićušnog ljudskog roda, daje
nama, malenima i ništavnima Sebe na blagovanje.*

Ivan Merz

Kad sam s tobom, kad te zazivam, kad tvoj oprost primam, kad
tvoju Riječ slušam, kad se tobom hranim, kad u tvoje ime dobro
činim, tko mi što može? Kritika? Napad? Ismijavanje? Grijeħ?
Šikaniranje?... Ne napuštaj me nikad Gospodine!

Srijeda, SPOMENDAN Sv. Ambrozije

Dodite k meni svi koji ste izmoreni!

Mt 11, 28-30

U ono vrijeme reče Isus: »Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.«

Nemojte misliti da se ja rastapam u utjehama. O ne, moja je utjeha u tom da ih nemam na zemlji. Isus me upućuje u tajnu, a ne pokazuje se i glas se njegov ne čuje; ne poučava me pomoću knjiga, jer ne razumijem što čitam, ali katkada me utješi jedna riječ, kao ova koju sam izvikla na kraju razmatranja (pošto sam ostala u tišini i suhoći): "Evo učitelja kojeg ti dajem, on će te naučiti sve što treba da činiš. Hoću da te naučim čitati iz knjige života u kojoj je sadržana znanost ljubavi." Znanost ljubavi! Ah da, ta riječ slatko odjekuje u uhu moje duše, ja želim samo tu znanost. Premda sam za nju dala sva svoja bogatstva, smatram, kao zaručnica u Pjesmi nad pjesmama (8, 7), da nisam dala ništa... Shvaćam vrlo dobro da nas samo ljubav može učiniti milima dragom Bogu, i ta je ljubav jedino dobro za kojim težim.

Mala Terezija

Kao malo dijete, tebi se Gospodine želim uteći. Znam da su mi ruke prljave, savjest me optužuje, a srce mi je razdijeljeno. Privuci me k sebi i budi sa mnom. Više se ničega ne bojim!

Četvrtak, BEZGRJEŠNO ZAČEĆE BDM*Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!*

Lk 1, 26-38

U ono vrijeme: Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad ime-nom Nazaret k djeviци zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djeviца se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: »Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!« Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: »Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začeti ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prije-stolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovlje-vim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.«

Nato će Marija anđelu: »Kako će to biti kad ja muža ne pozna-jem?« Anđeo joj odgovori: »Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začeti sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!« Nato Marija reče: »Evo službenice Gos-podnje, neka mi bude po tvojoj riječi!« I anđeo otiđe od nje.

Ljubav, bez koje, kaže sveti Pavao, ne vrijedi ni jedna druga vrli-na. Ona može biti „vodič“ i „adresa“ tijekom cijelog života. Ona, s milošću Božjom, može biti cilj prema kojemu moja duša može težiti. I onda, u prvom trenutku, možemo biti obeshrabreni, jer je to jedan lijep, ali tvrd program, pun bodlja, ali s malo ruža, međutim uzdamo se u Božju Providnost i u Njegovo milosrđe.

Piergiorgio Frassatti

Marijo, Majko naša i majko Isusova, budi nam zagovornica da mog-nemo s tobom uvijek reći: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“

Petak, Sv. Juan Diego*Ne slušaju ni Ivana ni Sina Čovječjega.*

Mt 11, 16-19

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Komu da prisposdobim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima pa jedni dru-gima dovikuju: 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.' Doista, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: 'Đavla ima.' Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle, izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' Ali opravda se Mudrost djelima svojim.«

O Isuse, zašto ne mogu reći svima malim dušama kako je neizre-civa tvoja susretljivost... Ja osjećam, kad bi ti - što je nemogu-će - našao dušu slabiju i manju od moje, ti bi se udostojao da je obaspeš još većim milostima kad bi se ona predala s potpunim pouzdanjem u tvoje beskrajno milosrđe. Ali čemu da želim objav-ljivati tajne tvoje ljubavi, o Isuse? Nisi li me ti sam poučio o njima i zar ih ne možeš otkriti i drugima?... Da, ja to znam, i ja te žarko molim da to učiniš, ja te zaklinjem da baciš svoj božanski pogled na velik broj malih duša... Zaklinjem te da izabereš čitavu vojsku malih žrtava vrijednih tvoje ljubavi!...

Mala Terezija

Ne želim se opravdati, ne želim tražiti izlike, ne kukam i ne za-vidim. Tebe želim i to mi je dosta. Dodi Gospodine Isuse!

Subota, SVAGDAN

Ne nađe se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovo-ga tuđinca.

Lk 17, 11-19

Dok je Isus putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: »Isuse, Učitelju, smiluj nam se!« Kad ih Isus ugleda, reče im: »Idite, pokažite se svećenicima!« I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. Nato Isus primijeti: »Zar se ne očistiše deseterica? A gdje su ona deveterica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?« A njemu reče: »Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!«

A čemu nam služi tjelesni život, ako ne da uzmognemo misliti i odlučivati. Tjelesni život je radi našega duševnog života, jer je tijelo radi duše. A što nam koristi ako naša duša misli i djeluje, a nije u milosti posvećujućoj? Ta milost posvećujuća je zalog naše sreće u vječnosti. Ona je zalog da ćemo postići konačnu svrhu radi koje smo stvoreni. Stoga se pravo rodoljublje ne smije zauzavljati na ovoj zemlji, već ono mora gledati u vječnost.

Ivan Merz

Tako često primamo tvoj Blagoslov. Sve ono što jesmo, tvoj je Dar, ali nedostaje nam pogled vjere da to prepoznamo, priznamo i zahvalimo! Oprosti nam Gospodine!

**Ponedjeljak, 12. 12. 2016.
Bl. Dj. Marija Guadalupska**

Odakle bijaše krst Ivanov?

Mt 21, 23-27

U ono vrijeme: Uđe Isus u Hram. Dok je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine narodne te ga upitaše: »Kojom vlašću to činiš? Tko ti dade tu vlast?«

Isus im odgovori: »I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati kojom vlašću ovo činim. Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili od ljudi?«

A oni umovahu među sobom: »Reknemo li: 'Od Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?' A reknemo li: 'Od ljudi', strah nas je mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom.« Zato odgovore Isusu: »Ne znamo.«

I on njima reče: »Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.«

Osobito sam se trudila da se vježbam u malim krepostima, jer mi nije bilo lako činiti velike. Tako sam, na primjer, rado slagala ogrtače što bi ih sestre zaboravile, i činila im male usluge koje sam mogla. Ljubav prema trpljenju bila mi je također dana, a narasla je toliko veća da mi nije bilo dopušteno ništa da je zadovoljim... Jedino malo trpljenje koje sam činila na svijetu, a koje se sastojalo u tome da se ne naslanjam na leđa kad sjedim, bilo mi je zabranjeno zbog moje sklonosti da se grbim. Jao, moj žar ne bi bez sumnje bio dugo potrajao da su mi dopustili mnoge pokore... Pokore koje su mi dopuštali bez moje molbe sastojale su se u mrtvenju moga samoljublja, a to mi je mnogo više koristilo nego tjelesne pokore...

Mala Terezija

Iskušavam li ikada Gospodina? Tražim li od njega da učini ono što ja sam ne činim zbog vlastite lijenosti? Zahtijevam li ili tra-

žim neka prava, ili sam kao dijete koje samo želi biti u prisutnosti Onoga koje mu daje sve?

Utorak, Sv. Lucija

Dođe Ivan, i grešnici mu povjerovaše.

Mt 21, 28-32

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama naroda: »A što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: »Sinko, hajde danas na posao u vinograd!« On odgovori: »Neću!« No poslije se predomisli i ode. Priđe drugome pa mu reče isto tako. A on odgovori: »Evo me, gospodaru!« i ne ode. Koji od te dvojice izvrši volju očevu? Kažu: »Onaj prvi.« Nato će im Isus: »Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje! Doista, Ivan dođe k vama putem pravednosti, i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomislite da mu povjerujete.«

Trijezan mladić uviđa strahovite posljedice preuranjene ljubavi, zato što već u početku stvara odluku da će od sebe odbiti sve što bi ga zavelo na prerano druženje s djevojkom. (...) On također zna da mu je već u mladosti Bog dao nagon da ga svladava i tako sustavno izgradi svoju ličnost. On je uvjeren da u srcu značajna čovjeka samo dvije žene smiju imati istaknuto mjesto: to je njegova majka, te majka njegove buduće djece. Zato mora svetu čistoću srca čuvati kao najljepši biser mladenaštva.

Bl. Ivan Merz

I ja želim biti ovca tvoja. Malo nestašna, često svojeglava ali tvoja... jer samo tebi pripadam. Iako moje odluke često tebe izdaju, Gospodine ne dopusti da se udaljim od Tvoje ljubavi!

Srijeda, Sv. Ivan od Križa

Javite Ivanu što ste vidjeli i čuli.

Lk 7, 18b-23

U ono vrijeme: Ivan dozva dvojicu svojih učenika i posla ih Gospodinu da ga pitaju: »Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?« Došavši k njemu, rekoše ti ljudi: »Ivan Krstitelj posla nas k tebi da pitamo: 'Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?'« Upravo je u taj čas Isus ozdravio mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je slijepe podario vidom. Tada im odgovori: »Podite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje. I blago onom tko se ne sablazni o mene.«

Ah, kad bi sve slabe i nesavršene duše osjećale ono što osjeća nježnija od svih duša, duša vaše male Terezije, ni jedna jedina ne bi gubila nadu da će stići na vrh gore ljubavi, jer Isus ne traži velikih djela, nego samo predanost i zahvalnost (...) To je dakle sve što Isus traži od nas. On ne treba naših djela, nego samo našu ljubav, jer se taj isti Bog koji izjavljuje da mu nije potrebno da nam kaže ako je gladan, ne ustručava prositi malo vode od Samaritanke. Bio je žedan... Ali govoreći: "Daj mi piti" (Iv 4, 7), tražio je Stvoritelj svijeta ljubav svoga bijednoga stvora. Bio je žedan ljubavi...

Mala Terzija

Kad te obuzme tuga, kad ti se smrači pred očima, kad se nakupi problema... kad ti je zaista teško, pusti Isusa u tvoje srce, oči, misli, dan i brige... i ponovit će se ovo čudo! Samo vjeruj!

Četvrtak

Ivan je glasnik koji pripravlja put Gospodinu.

Lk 7, 24-30

Kad Ivanovi glasnici odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: »Što ste izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja? Ili što ste izašli vidjeti: Čovjeka u mekušaste haljine odjevena? Eno, oni u sjajnoj odjeći i raskošju po kraljevskim su dvorima. Ili što ste izašli vidjeti? Proroka? Uistinu, kažem vam, i više nego proroka! On je onaj o kome je pisano: Evo, šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom. Kažem vam: među rođenima od žene nitko nije veći od Ivana. A ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega.« Sav narod koji ga je slušao, pa i carinici, uvidješe pravednost Božju: pokrstiše se Ivanovim krstom. Naprotiv, farizeji i zakonoznanci ometoše što je Bog s njima naumio jer ne htjedoše da ih Ivan krsti.

Svatko od vas zna da je glavni temelj naše vjere Ljubav, bez koje cijela naša vjera pada, jer nećemo biti zaista katolici sve dok ne ispunimo; odnosno dok ne prilagodimo cijeli naš život dvijema zapovijedima u kojima je bit Katoličke Vjere: ljubiti. Boga svim svojim snagama i bližnje kao same sebe. To je dokaz da se katolička vjera temelji na pravoj, istinskoj Ljubavi, a ne, kao što bi mnogi htjeli, kako bi mogli umiriti svoju svijest, staviti kao temelj Kristove vjere nasilje.

Piergiorgio Frassatti

Gospodin je stavio i tebi braću na put. Ne kao prepreku ili problem, nego kao put i vrata da stigneš do Raja. Svaki brat i svaka sestra na mome putu prilika su da Tebi služim i tvoju Ljubav proslavim.

Petak

Ivan je svjetiljka što gori i svijetli.

Iv 5, 33-36

U ono vrijeme: Reče Isus Židovima: »Vi ste poslali k Ivanu i on je posvjedočio za istinu. Ja ne primam svjedočanstva od čovjeka, već govorim to da se vi spasite. On bijaše svjetiljka što gori i svijetli, a vi se htjedoste samo za čas naslađivati njegovom svjetlosti. Ali ja imam svjedočanstvo veće od Ivanova: djela koja mi je dao izvršiti Otac, upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene — da me poslao Otac.«

Vi znate, draga Majko, da sam uvijek željela biti svetica; ali jao! uvijek sam zaključila, kad sam se usporedila sa svecima, da je između njih i mene ista razlika kao između brda kojega se vrh gubi u nebeskim visinama i zrna neuglednog pijeska što ga prolaznici gaze nogama. Umjesto da klonem, rekoh sama sebi: Dragi Bog ne može ulijevati neispunjenih želja; ja dakle mogu, uza svu svoju sićušnost, težiti za svetošću; povećati se ne mogu, moram podnositi sebe takvu kakva jesam sa svim svojim nesavršenostima; ali ja hoću da potražim način kako ću poći u nebo malim, vrlo ravnim i vrlo kratkim putem: malim, sasvim novim putem.

Mala Terezija

Koja iluzija da mogu svojim snagama doći do sreće. Kako često volimo sebi lagati i ispunjavati se onim što nas neće ispuniti! Gospodine, nauči me Tebe jedinoga željeti i primati. Bez Tebe Gospodine, nema ni mene.

Subota

Rodoslovlje Isusa Krista, Sina Davidova.

Mt 1, 1-17

Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova. Abrahamu se rodi Izak. Izaku se rodi Jakov. Jakovu se rodi Juda i njegova braća. Judi Tamara rodi Peresa i Zeraha. Peresu se rodi Hesron. Hesronu se rodi Ram. Ramu se rodi Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se rodi Salma. Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obedu. Obedu se rodi Jišaj. Jišaju se rodi David kralj. Davidu bivša žena Urijina rodi Salomona. Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi Abija. Abiji se rodi Asa. Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se rodi Joram. Joramu se rodi Ahazja. Ahazji se rodi Jotam. Jotamu se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija. Ezekiji se rodi Manaše. Manašeu se rodi Jošija. Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon. Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel. Šealtielu se rodi Zerubabel. Zerubabelu se rodi Elijakim. Elijakimu se rodi Azor. Azoru se rodi Sadok. Sadoku se rodi Akim. Akimu se rodi Elijud. Elijudu se rodi Eleazar. Eleazaru se rodi Matan. Matanu se rodi Jakov. Jakovu se rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist.

U svemu dakle: od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; od Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; poslije progonstva u Babilon do Krista četrnaest naraštaja.

Dan što ga čovjek posveti drugome nije nipošto gubitak, već dobitak. Dani u kojima ne učinimo ništa za druge, već samo za se, to su izgubljeni dani.

Ivan Merz

Niti naš grijeh nije Bogu zapreka da ostvari naum spasenja. On ne može samo ako ja to neću.

Ponedjeljak

Anđeo Gabriel navješćuje rođenje Ivana Krstitelja.

Lk 1, 5-25

U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta. Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprijeekorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim. No nisu imali djeteta jer Elizabeta bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle dobi.

Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred Bogom, ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe u Svetište Gospodnje i prinese kad. Za vrijeme kađenice sve je ono mnoštvo naroda vani molilo. A njemu se ukaza anđeo Gospodnji. Stajao je s desne strane kadionoga žrtvenika. Ugledavši ga, Zaharija se prepade i strah ga spopade. No anđeo mu reče: »Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina.

Nadjenut ćeš mu ime Ivan. Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati. Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni vina ni drugoga opojnog pića neće piti. Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe. Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu. Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnošći pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan.« Nato Zaharija reče anđelu: »Po čemu ću ja to razaznati. Ta star sam i žena mi poodmakle dobi.« Anđeo mu odgovori: »Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom. Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku. I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme, za-nijemit ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se ovo ne zbude.« Narod je iščekivao Zahariju i čudio se što se toliko zadržao u Svetišu.

Kad je napokon izašao, nije im mogao ništa reći pa zaključio da je u Svetišću imao viđenje. Nastojao im se doduše izraziti znakovima, ali osta nijem.

Kad se navršio dani njegove službe, otiđe kući. Nakon tih dana zatrudnje Elizabeta, njegova žena. Krila se pet mjeseci govoriti: »Evo, to mi je učinio Gospodin u dane kad mu se svidjele skinuti s mene sramotu među ljudima.«

Kako je sladak put ljubavi! Bez sumnje, čovjek može pasti, može biti nevjeran, ali ljubav se umije okoristiti svime te brzo uništiti sve što može biti nemilo Isusu, ostavljajući u dnu srca samo skroman i dubok mir.

Piergiorgio Frassatti

Kad te ispovijedam ustima Gospodine kao svoga Boga, a srcem se ne pouzdam u Tebe to isprazno zvuči. Zato te sada zazivam da me privučeš srcu svomu kako bih mogao uvijek s Tobom hoditi.

Utorak

Evo, začeti ćeš i roditi sina.

Lk 1, 26-38

U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: »Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!« Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: »Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začeti ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.« Nato će Marija anđelu: »Kako će to biti kad ja muža ne poznajem? Anđeo joj odgovori: »Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začela sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!« Nato Marija reče: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!« I anđeo otiđe od nje.

Kao što čovjek, koji nije još sasvim zagazio u blato, želi da razgovara s pametnijim od sebe, isto tako duh svom žestinom teži za savršenim, za velikim Duhom. U molitvi se s Njim razgovara i On mu tako čudnovato fino odgovara da čovjek misli te diše zrak visina. (...) Religija bez molitve je mrtva. No, molitva se ne mjeri na duljinu i ona ne mora da se čita iz knjiga. Razgovor iz vlastitog čuvstva, razmišljanje o Pismu i namjerama Svevišnjega, to je molitva. Bog je duševno biće. A pošto smo mi tjelesni, to je misao na Njega tjelesno-duševna. Da Ga razumijemo, postao je Emanuelom, nama sličnim. I mi se Isusu možemo moliti i ta nam je molitva mnogo lakša jer je Isus bliži.

Ivan Merz

U našem životu, u mnogim situacijama, puno je pitanja, a nekad te od svega toga još boli i glava, ali odgovor je samo jedan: Gospodin svojim Duhom vodi našu povijest i samoga sebe daje kao garanciju za uspjeh!

Srijeda

Otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?

Lk 1, 39-45

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: »Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!

Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

Biti tvoja zaručnica, Isuse, biti karmelićanka, biti po svom sjednjenju s tobom majka duša, to bi mi moralo biti dovoljno... Ali nije tako... Bez sumnje, te su tri povlastice svakako moj poziv: karmelićanka, zaručnica, majka. Ali ja osjećam u sebi i druge pozive, osjećam poziv borca, svećenika, apostola, učitelja, mučenika; napokon, osjećam potrebu, želju da ispunim za tebe, Isuse, sva najherojskija djela... Osjećam u svojoj duši odvažnost križara, papinskoga zvanja, htjela bih umrijeti na bojištu za obranu Crkve...

Mala Terezija

U trenutku potrebe Marija se ne zatvara, nego hiti svojoj rodici da joj pomogne. Ne zatvaraj se u sebe, ne gledaj samo svoje muke, nego otvori srce i oči. Pohiti onima koje ti Gospodin stavlja na put.

Četvrtak

Učini mi Velika djela Svesilni.

Lk 1, 46-56

U ono vrijeme: Marija reče: »Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje! Odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! Od koljena do koljena dobrotu je njegova nad onima što se njega boje. Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća ocima našim: spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka.«

Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući. *Jesam li možda izgubio vjeru? Ne, hvala Bogu, moja Vjera je još dosta čvrsta i zbog toga ojačajmo i učvrstimo ju, našu jedinu radost, od koje svatko može biti zadovoljan u ovome svijetu. Bilo kakva žrtva za nju je potrebna; zatim, mi katolici, imamo Ljubav koja nadilazi sve drugo i koja je zbog Boga, neizmjerljivo lijepa, kao što je lijepa i naša vjera. Ljubav koja je imala Apostola za odvjetnika, koji ju je svakodnevno propovijedao u svim svojim pismima taštim vjernicima.*

Piergiorgio Frassati

Srce ispunjeno ljubavlju, samo se raduje i zahvaljuje... ne vidi važniju stvar od toga!

Petak

Rođenje Ivana Krstitelja

Lk 1, 57-66

Elizabeti se navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina. Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu se s njome. Osmoga se dana okupe da obrežu dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca — Zaharija, no mati se njegova usprotivi: »Nipošto, nego zvat će se Ivan!« Rekoše joj na to: »Ta nikoga nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao.« Tada znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. On zaiska pločicu i napisu: »Ivan mu je ime!« Svi se začude, a njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga. Strah obuze sve njihove susjede, a po svemu su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji god su čuli, razmišljahu o tome pitajući se: »Što li će biti od ovoga djeteta?« Uistinu ruka Gospodnja bijaše s njime.

Ne želim više ni patnju, ni smrt, a ipak ih obje volim; jedino me privlači ljubav... Dugo sam ih željela; posjedovala sam patnju i mislila da sam se prikućila nebeskoj obali, mislila sam da će mali cvijetak biti ubran u svome proljeću... Sada me vodi jedino predanost, nemam nikakva drugoga kompasa!... Ne mogu ništa više moliti sa žarom, osim da se savršeno ispuni volja dragoga Boga na mojoj duši a da to ne mogu spriječiti stvorenja.

Mala Terezija

Dodi Gospodine Isuse, cijela zemlja te iščekuje!

Subota

Pohodi nas Mlado sunce s visine.

Lk 1, 67-79

U ono vrijeme: Zaharija, otac Ivanov, napuni se Duha Svetoga i stade prorokovati: »Blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov, što pohodi i otkupi narod svoj! Podiže nam snagu spasenja u domu Davida, sluge svojega kao što obeća na usta svetih proroka svojih odvijeka: spasiti nas od neprijatelja naših i od ruke sviju koji nas mrže; iskazati dobrotu ocima našim i sjetiti se svetog Saveza svojega, zakletve kojom se zakle Abrahamu, ocu našem: da će nam dati te mu, izbačeni iz ruku neprijateljâ, služimo bez straha u svetosti i pravednosti pred njim u sve dane svoje. A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići pred Gospodinom da mu pripraviš putove, da pružiš spoznavu spasenja narodu njegovu po otpuštenju grijeha njihovih, darom premilosrdnog srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s visine da obasja one što sjede u tmini i sjeni smrtnoj, da upravi noge naše na put mira.«

Cijelo kršćanstvo sazdano je na žrtvi. Tko ne zna što je žrtva, ne može razumjeti kršćanstva. Raspeti je Krist bojna zastava, koja je izvješena u svim kršćanskim kućama. Duboko je značenje vanjske žrtve. Čovjek se sastoji od duše i tijela, zato treba da duša čovječja i tijelo žrtvom iskažu Bogu čast, koji je sve stvorio. (...) Čovjek, koji je gospodar sve prirode, ima pravo da mu sva priroda služi, ali imade stoga i dužnost da kao Gospodaru svega u ime cijele prirode daje Bogu čast i slavu.

Ivan Merz

Gospodine Isuse, Maranata! Svaki dan Isuse!

Sveta Terezija od Djeteta Isusa (1873. - 1897.) spomendan 1. listopada

Papa Pio XII. proglasio je Malu Tereziju svetom 1925. godine a nakon toga proglašena je također uz sv. Franju Ksaversko-ga drugom zaštitnicom misija, te također drugom zaštitnicom Francuske. 1997. o 100. obljetnici njezine svetačke smrti, papa Ivan Pavao II. proglasio ju je naučiteljicom Crkve. Ona je tako treća žena u povijesti Crkve i 33. po redu u dvije-tisućitoj dugoj povijesti Crkve koja je dobila taj časn naslov. Na 15. svjetskom danu mladih 1997. god. u Parizu papa Ivan Pavao II. postavio ju je za uzor mladima današnjice.

Zaštitnica je Francuske, Australije, Južne Afrike, Rusije, misi-onara, uzgajivača cvijeća, oboljelih od AIDS-a i tuberkuloze, avijatičara i mnogih gradova, župa i škola.

Blaženi Ivan Merz (1896. -1928.) spomendan 10. svibnja

Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim u Banjoj Luci 22. lipnja 2003., i postavio ga je, posebice mladima i vjernicima lai-cima za uzor kršćanskog života. Na beatifikaciji bl. Ivana Merza Sveti Otac Ivan Pavao II. rekao je i ove riječi: »Njega vam dajem kao svjedoka Kristova i zaštitnika, ali istodobno i suputnika na putu u vašoj povijesti... On će od danas biti uzor mladeži, primjer vjernicima svjetovnjacima... Ime Ivana Merza za čitav jedan naraštaj mladih katolika značilo je program života i dje-lovanja. Ono to mora biti i danas!«

Blaženi Piergiorgio Frassati (1901. -1925.) spomendan 4. srpnja

Na njegovoj pogrebnoj povorci, koja je prolazila kroz sredi-šte grada, pojavilo se nekoliko tisuća ljudi kako bi mu iskazali svoje poštovanje. Nedugo nakon blaženikove smrti, siromasi

>

<

grada Torina koji su dolazili u kontakt s Piergiorgiom, potpi-sali su peticiju u kojoj traže od nadbiskupa Torina da započne proces kanonizacije. Proces je započeo 1932., a blaženim ga je 20. svibnja 1990. proglasio papa Ivan Pavao II. Papa Franjo ga je predstavio mladima na SDM u Krakovu kao uzor milosrđa!

U noći adventskoj

*Očistite svoje sobice, zidove obijelite,
U postelje stavite nove slame
I čiste navlake;
U peći nek tinja vatra
I širi ugodnu toplinu,
Jer stižu hladni vjetrovi
Donoseći snijeg i sive oblake.
I kad vam sred noći studene i mračne
Netko pokuca na vrata skoro nečujno,
Boječ se, da se nezvan ne narine,
Bio to prosjak, siromašak, starac,
Ili putnik bijedni iz zemlje daleke,
O, primite ga, dajte mu večeru toplu
I krevet čisti - bez stanarine!
Čitavu noć budite mirni
I samo molitvom toplom
Prekidajte zimske noći tišinu;
Jer možda...
Možda ćete, draga braćo,
Tu malu pomoć i neznatnu ljubav
U ovo vrijeme adventsko
Iskazati Kristu Gospodinu...*

Aleksa Kokić, 1939.

*Riječ tijelom postade
i nastani se među nama.*

Ivan 1,14

